ДОБРИЯТ УРОК

chitanka.info

Едно време всички животни шетали по земята свободно. Човекът не ги преследвал, те ходели на воля и си живеели добре.

Веднъж човекът отишъл да оре. Орал що орал, станало пладне, той пуснал воловете да починат и попасат трева, па легнал да дремне малко. Докато спал орачът, минал вълкът, изял единия вол и се излегнал сит и щастлив на ливадата. Орачът се събудил, видял каква беда го сполетяла, отишъл и хванал вълка, та го впрегнал в ралото. Така орал орачът през целия ден — с един вол и с един вълк. Волът, понеже си знаел работата, ходел кротко в браздата и теглил ралото, а вълкът, научен да живее на свобода и безгрижно, искал да се измъкне из ярема, та се дърпал насам-натам, спирал се без време и орачът го биел с остена и бол с железен бод. Поорал така човекът докъм залез-слънце, мушил с копралята си вълка и тоя най-после паднал обезсилен на браздата.

— Видя ли — рекъл орачът — колко си по-слаб от вола. Не можеш да теглиш ралото? Отсега нататък волът винаги ще те муши с роговете си, а ти да бягаш от него и отдалеч да му правиш поклон!

След това орачът изпрегнал вълка, изгърбил го силно още два-три пъти с остена и си отишъл.

Оттогава, та и до днес вълкът никога не напада на вол. Той удавя кон, овца, агнета, магарета, но вол — никога! Щом види вол, бяга далеч от него, защото го е страх да не го впрегнат пак да оре.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.